

que l'entremis.

J'arrivem al segle XVIII, que, encara que això no és interès país, es
ha de dir que es el de la meua preferència i el que m'agrada millor. (Es m'
les entendi perquè en d'altres per un pas de molats)

Quan Itàlia, ~~i Espanya~~ no estava unificada, i Espanya, unificada
pels reis catòlics, estava en plena decadència, ~~després de la caiguda de~~
~~el 1517, després del 1517~~ que es sentia, com París i França, esolia el seu apogeu. El
més ~~probable~~ del segle XVIII, el d'altres es un món apart, fort i altiu, però no
podia vencer la Revolució Francesca ni Napoleó, fill i continuador de la Revolució Fran-
cesa. La Europa del segle XVIII en Viena i París.

El d'Espanya del 60, ~~després de~~ la dos anys, la decadència o l'inici amb la
Canta reforma i la decada de l'Inevitable equadra. Decadència que s'accentuaria
amb el primer Anís, l'apàtic Felip V, net del turbulent i apàtic Lluís XIV, el
de "L'Estal de fe", i que no podia aturar les bones intencions de Carles III, ~~un~~ un dels
reis més estimables que ha tingut Espanya. A Itàlia, després del magnífic resplan-
dor de la Renaixença, l'excelsa comença a caure, i, com a Espanya, es hi estava una fr-
ca vital que no s'ignora: el baix poder. Per a Itàlia com per a Espanya el segle XVIII
no compta.

~~Itàlia, després de~~ Compta, es comença, per a Viena i per a París. Compta un
gran manera. ~~del~~ Del segle XVIII hem de parlar-ne: perquè ara el país és
interessa de Viena i perquè l'altre, qui més qui menys, t'obom el tracta per la gran fe-
guera de la Revolució que s'apropia el món de dalt a baix i alguns dels protagonistes de la
pau - Robespierre, Saint Just, Danton, Marat, Fougner Tincible, Carnot, el baró de Bety -
venen a involucrar per Robespierre. Viena no ha tan intenció, públicament parlant: ~~no~~ no
tingui una revolució per a poder preservar. (La Tindia després, el 1789: una petita revolució,
afectat com de la que el 24 de Febrer ~~del~~ després del tron a Lluís Felip, el rei
l'impot)

Li al País de Lluís XV i Lluís XVI en arquitectura domina el neoclassicisme, i Viena en
truncat el barroc, que hi arriba el 1695 i s'hi té a tan bé, ~~però~~ s'hi adapta tan

de l'elaboració decidida en redactar amb l'objectiu de ser un compendi de les obres

Podem trobar algun sentit als recitals-exhibició de Berta Singerman? Els supòsits de l'acriú, com ja he apuntat, pertanyen al Modernisme i obeeixen a la sublimació de l'Art per l'Art. D'aquesta manera l'artista, en el cas present la recitadora, s'erigeix en mitjanter entre el poeta creador i el públic. El que intenta demostrar-nos és la seva qualitat d'instrument dúctil, de cristall transparent i potenciador o, si ho volem, de lira capaç de reproduir i intensificar tots els sons. La partitura d'origen té una importància més aviat secundària i el que interessa és la nitidesa de la seva recreació. Per això els poemes escollits per Berta Singerman són de l'indole més diversa, sent-se que els uneixi cap més nexa que el de llurs propietats externes, aquelles propietats formals que fan possible desvetllar la vibració agitada de qui els interpreta sense, però, identificar-se amb l'intima motivació del contingut més enllà dels límits estrictes del poema. Berta Singerman, la dona de la seva presentació, fou successivament un nen negre que se sent discriminat pel color de la pell, una vella beata —doña Anastasia— que es mostra càustica i reitenc amb el rector de la seva parròquia, un profeta bíblic ple de joia, un jove tendrament enamorat, un capitaine vell maicarat i renegaire, una rosa primaveral i delicada que s'esbatana amb els primers raigs del sol, un ocelllet que vol fer el niu a Hiroshima i no sap dónde —vuit dónde consecutius cada un entonat amb un

encaixament distint—, un ferrocarril que parla remarcant el catroc-cairoc de les travesses, etc Aquesta prodigiosa metamorfosi fou el mitjà i l'objecte del recital; l'espectador podia fruit d'un ventall de sensacions prou variades a condició de passar de l'una a l'altra, o sigui, a condició de no prendre's'n seriosament cap ni una. Algú, identificat de debo amb aquest o

aquell dels poemes seleccionats —de Pablo Neruda, Antonio Machado, Rafael Alberti, Alfonsina Storni, entre d'altres— podria acusar Berta Singerman d'inexcusable frivolitat. D'acord. Però, en el fons, el retret seria inoportu perquè en realitat, d'allò que es tracta, és precisament de mostrar l'exquisitat de la frivolitat.

XAVIER FABREGAS

notes breus

ment dels grups de teatre independent del Baix Camp i el Tarragonès, encarrigada de coordinar els esforços en unes comarques on, representar teatre, esdevé particularment difícil pel pes i per l'actitud de certes superestructures. El Secretari de la Comissió Permanent és Benet Oriol i Andreu, Raval Santa Anna, 40, telèfon 30 12 48, de Reus, a qui han de dirigir-se els interessats a prendre contacte amb els diversos grups.

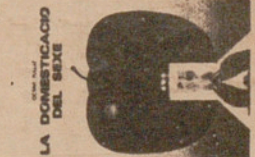
—El govern de Pompidou ha reduït d'una manera radical les subvencions acordades a les companyies nacionals dels diversos departaments. Aquesta reducció ha afectat en gran manera la companyia del Llençguadoc-Rossello —amb seu a Montpeller— que segurament no podrà reemprendre les activitats fins l'estiu que ve i encara en forma restringida. Això, de fet, ha malimès el projecte de la companyia de muntar alguna obra en llengua catalana durant els pròxims festivals de Perpinya, per a la qual cosa ja comptava amb l'ajut de l'Ajuntament de la ciutat. — X. F.

L'Escola d'Art Dramàtic Adriè Gual ha iniciat els actes commemoratius del desè aniversari de la seva fundació amb l'estrena del drama de Ramon Gil Novales Guadaña al resuscitado. Ramon Gil Novales és un dramaturg aragonès que viu a Barcelona i Guadaña al resuscitado la seva obra que veu pujar a l'escenari —la primera fou La hoya (1966), també de la ploma de l'Adrià Gual—. Es tracta d'un drama suggeriment expressiionista, cenyit, però, que ha trobat una interpretació efectiva en Joan Valls, Conxa Artega, Biel Moll, Maria Jesús Andany, Joan Matas, Maria Jesús Lleonart, Maria Lluïsa Oliveros i Josep Ruiz Lluís i Ramon Cid. La direcció fou a càrrec d'un col·lectiu format pels alumnes de l'Escola.

—Ha quedat constituïda la Comissió Perman-

Editorial Andorra S.L

NOVETATS

LA DOMESTICACIO DEL SEXE
Octavi Fullat

Format: 22x17 i 305 pàgines

EL MESTRE ENRIC MORERA
Miquel Saperas

Format: 19x13 i 224 pàgines

ESPERO UN INFANT
Laurence Pernoud

Format: 22x17 i 279 pàgines

EDICIONS COTLLOM

SENHA DON
Desembre 1969
deixarats

(1) Joan, Fran, Berna, etc. a l'espera d'altre d'aquest tipus de ha conegut un altre obrok, comedia prop. de

de i, queda amb anys després - miren: es boni escarpes amb - hui amb el veu - jous II, "d'altre parador fílmic", més amb dos detalls que de les anes.

de per a poder vejar-la bé.

I tant del que veu en l'art.

de capítol i part de la Pòstuma

de la realització a paper sempre es plety detalls de les altres imatges

bi que ja no ^{on} simplement hauria: ^{don} el baró austríac,
que en aquells temps. Tan es així que Viena es capaç de
tenir un pato cel d'hotel l'any.

La Viena del segle XVIII es, com Paris, la del
mimut, la pavota, la robe à paniers, la calçada de còr i la
peruca empolvada, ~~com~~ ^{com} ~~moda~~ que regnava les altres nacions d'Eu-
ropa; es el Hofburg, el palau imperial, al or de la ciutat - i el
Pater, que es creien d'aquells temps felizs nomenaven Pra-
~~da~~, com a Madrid; es el palau de Schönbrunn i el seu jardí
i es certament hermós amb univica a casa, però paucbé sem-
pre amb univica; es el Belvedere, palau del príncep Eugeni i
el ~~palau~~ Kahlenberg. Es de Gink - ofen - burg -
La planta napia - Meysel, mestre del Beethoven, i es la Vi-
na del príncep de Lieghe, el més espiritual dels aristocrates;
~~del~~ de de Lieghe (arabica, que es farà un de tem-
pals, ~~amb~~ tradició de francès, ~~acciona~~ ~~de~~ ~~del~~ sa amb
de donne, vers la estable metopal (1), un hinsel per

de talio, el dual, fig, vell i puer, resolts pel contre Wales
lein al sen paten de est, els paures hermós, per per
de temps, seu del marquès de Spinola, tant
un dony que de poes, convers les amb prax del colitot
del segle i, en després de la passada a hospes, ho espera
a Rusia i a Spain de los palays de los estats
al de Lichtenstein, Kutke, Lichtenberg - el primer amic de
Beethoven a la capital austríaca, amb per, Gernin, Coler
est, de los estats de los estats.

El segle XVIII a Viena es una festa.

de Paris, però, on no hi ha ningú i moltes, ~~com~~ - el senyor Francis

(1) La dona un dony o l'estable metopal, Venecia 1782.

princiament empeltada per més oportuna per mi, el ten-
 en estat d'aparar el d'impat, la resistència i el
 llet, que es el Schindler francès - exortan les primeres es-
 prunys de la revolució, una atada inutilment per Austria, Prussia,
 Anglaterra, Espanya, Russia. Maria Antonieta, "d'austriaca",
 unida a la guilhotina. Es exercit de la Convenció Nacional
 envia a l'Alleança, el fletis, ~~entremunt~~ superior Viena.
 Beethoven dedicava la Tercera Simfonia al general Bonapar-
 te, ~~per a l'Alleança~~ ^{que ho feia per} ~~per a l'Alleança~~ ~~per a l'Alleança~~
 havia més prop de la primera República francesa, ~~per~~ Beetho-
 ven, però, se sabia que el general s'ha fet proclamar emper-
 or, al març, indignat, la dedicació ~~sempre~~ ~~sempre~~ ~~sempre~~
~~ment de la guerra~~ ~~guerra~~ ~~guerra~~ Guas Napoleó estava victoriós a
 Viena ~~sempre~~ considerava, en un gran honor, a Beethoven per
 a que un cop a tota a Schindler. Beethoven refusava.

Però un any de crisi dura i difícil, Europa vivia
 la fi de la pr. Viena es tornava a bellor fins que no
 havia deshores triomfats de la veiguda del Napoleó i ~~sempre~~
 amb d'austriaca Maria Luisa ~~sempre~~ ~~sempre~~ i secret
 a l'illa d'Elba. A Viena resumirà: ~~per~~ al lí del
 valen del Congrés. I entre ells i ells es veu i es representant
 dels reis, amb Metternich, von Gagern i Talleyrand al cap, crea-
 ren, pils de la pr que encara es hi fa el presoner de
 l'illa d'Elba, la Santa Aliança.

Undas, després de la petició política del Rei de França,
 el fletis i l'Espanya, l'envia de l'illa d'Elba, el retorn
 victoriós a França, es ~~sempre~~ vent darrer dies de l'imperi. Viena
 altra, però, Waterloo. I Napoleó, nom un pr. serà encorat a venir
 a Santa Helena. La pr, però, no havia desaparegut del tot i
 la política de la Santa Aliança s'enduriria més deca, més
 vegades per. Nota però ~~sempre~~ a la dominació austriaca
 i d'ella la Viena per ells i pràctic del Congrés, era ~~sempre~~
 la dominació austriaca i d'ella de Viena que alav almenys
 i benolè. El Carlsburg, entre ells, no puguem de tornar més ells
 de l'època i conspirar hant la dominació. ~~per~~ ~~sempre~~

Robert DENGER
4374 rue Armand Mouches
75 Paris 13'

Reçu le 29. 5. 69.

Un d'iceux que en unites autres citats & tamben de la
patany. di, seya: tamben x di ha, pero no es venen.
~~Per a veure patany del any~~
a Italia: Roma, Firenze, Venecia, etc, i a
Viena.

φ Pius Maionelli, Federico (orfabre nazi),
Pattavino, Silvio Cellini, Hugo Fierste (1)

Moussier,

(1) De literis bellicis, aucto aucto de la
tragedia Francesca de Rimini, & traduicta de
catala per el fons Maionelli, del Regim del digne Rey
Luis i [2] Les manes presens: de Fierste, & i una obra
de fons de la literatura i, edita per en l'any,
d'iceny sobre la literatura d'Italia

Étant en période d'examen en 3eme année
jeunai foui les devoirs proposés par le C. U. D. E. S.
d'autre part, mes examens exaurent de licence

d'espagnol ayant lieu dans le mois de 15 jours
(le 14 Juin), je vous prie de bien vouloir me
faire parvenir de toute urgence les corrigés
des dissertations de cubificat de litterature
espagnole, à savoir:

- Queroco: "Las tabanadas de Pluton" - la Unión de los ramos y lo
proteo.

Quibredo

La politica española en el siglo XVII a través de la
obra de Urquiano

Urquiano

"1902, manifestación de la crisis, funeral de
la generación del 98"

Nevada

"Pablo Nevada, poeta americano y universal"

Acusado de Hita

Análisis del talento de Juan Ruiz.

Avec mes remerciements, recevez mes salutations
distinguées.
Henry

A Sanctius del Rio, pamphlet sobre vintena entes
d'Alain (1777), ses opusculs (1780)

no s'ajuntarà a la política de la Santa al·liança, i tant
 la qual unitatà Lord Byron, usaria el liberalisme ~~per~~ del regle
 XIX, ~~per~~ els cisordis, per un amor de la vida, venen amb tristesa
 la vida, que a Viena tenia la majestada, ha esdevingut pens, un
 assaig d'Europa, però, com arribà a Europa, es esmeten. Viena, ~~però~~
 però ha perdut el començament, que no és retornar a les barricades de
 1848, ~~però~~ epilóg del règim absolut i polític del príncep de Metternich,
 que s'havia de convenir que París era tan sols un pont per fer i ~~però~~
 ordre.

Després de la caiguda de Metternich, Viena repren el començament i
 batalla i casta un altre ~~de~~ (aia vejam-se del any, de d'absolutisme ~~però~~
 i arbitrariedad i madurata.) En millo exemples i la més pensada ra-
 es con del reines i la de l'oblit. Perdurar ja es més difícil, des hi
 ha coses de la vida del poble i dels homes que ~~però~~ per bones co-
 stumbres que hom hi pot no poden perdurar-se. Si no, totosament,
 el ~~però~~ oblit, i sense la capacitat ~~però~~ el oblit. Metternich creia fins
 al 1849, però en realitat mirava en canvi venia onja anys abans: el
 poble s'havia volubitat, i al hi ha unat més terrible que la de
 d'oblit per se per des estat anys i i s'han vist desenes al rarrer.

Entre uns anys felicit. L'imperi austriac longués fou, ^{Francia} ~~amb~~ ~~però~~
 anglatana i Alemanya, però de gran punt ~~però~~ ~~però~~
 això que ha assaiguen el trocet europeu, que no sempre
 ha estat massa ben comertat, des, ~~però~~ sense que es interinats ho
 recessio, el crepucle dels emperadors: propucle tan brillant com un
 unguen de l'estiu: el primer en canvi fou Napoleó III, que l'èlter
 temps, arribà, sense novora reptes al oblit. La federata napoleónica
 hi pupà al cap i Bismarck ~~però~~ al vent.

Viena, aquest any, fou la capital d'Europa, la més fira-
 to, la més pastora, la més brillant, Viena batalla - en deu de
 seminariis universitat, al vely, al-lepant atrobat de d'aventura europea. L'imp-
 lunt que la unitat del Pangeu, més d'haç que mai pregué al ven-

taora d'henys, et arrie v' arriva amb totet les gracies. He d'arri-
met prínceps que en el segle XVIII, i ja es dir, perquè hi havia es
de les operetes que son, ab una entenda, de mit simplicitat i menys
pretensions perq' ni un fae política. Política? hi pensar-hi! Ells té-
nen altra feina: restar una comedia i en dos acta la dita de el
primer acte, cantar un altre dos i ballar un coral de el segon
i cantar de en d'au massa en el tercer. L'opereta comença et té
na d'iena que, sempre que ha convingut de desmentar que ne es una
virtut d'opereta. A h'panya ~~se~~ el hi s'ha donat de carquela
amb la carquela, però, el públic sempre està amb l'oi ad en tenent
que el heritor, per feina, elaci una p'ambustada al teur. Si-
xè, aquesta manera tan expedita de resoldre los puntings amoros,
deu obrir al clima, ~~de~~ i amb un ut que s'atovella los puchos, a
la unia un p'rodaf i al vi de mlt'or.

Amb l'opereta no cal temer las p'ambustades ni altres excessos. A l'is-
pereta no tan h'g no hi ha p'ambustades, que no s'indimen amb el
neg. no hi ha ni mlt' ni desgrims. Es personalys de l'opereta son
fent massa distingida per a parer se a plora en públic i, per distinc-
hi, en l'is de les desgrims. Passen, el clima, la unia i la crimsa
~~son~~ son tres diferents: la calor mai no es excessiva perquè sempre
hi es el sol; la unia, en lo qual el peix mai no abunda, es més in-
que a h'panya i a Fransas - abunda, en unu, amb magna p'cesion
la persistencia - i es un vias, q' que ha arca sempre es ~~factant~~ factant (1)
i es eniger, en tot els de les crimsa des savions: ~~factant~~ al Vögler
el Siaveringer, el Heitger, el Heitger, i de pic p'rau. (No oblidar, però, que es
personals de les operetes no es permet beure i anar a la mar que es
d'unica obligació que tenen)

Regul ~~de~~ d'any temps que ~~se~~ se fien ~~de~~ de d'any temps
de feites, ~~de~~ de d'any temps de feites major i hi hi

(1) Correspon a l'altreps d'heia

ANNEE 1968-69 MOIS DE Mars

M. Capdevilla

Sujets de devoirs

A remettre avant le **20 FEVR. 1969** dernier délai

x Libérai, senec, Vendral, Simas, Paul Louis, Courier, Hugo, arriv

Le qua tante, son de restit de 1789, l'amica, de Paris.

Expres d'une quar resma senec Carnest elles, arriva la pi -
mo vera, fruct ides fe de pie tant ang.

N.B. Prière de remettre cette feuille à l'Appariteur même avec la mention NEANT.

ANNEE 1968-69 MOIS DE

M.

Sujets de devoirs

A remettre avant le **20 FEVR. 1969** dernier délai

L' evolu et romes marin, rande et strip de la
liga -

N.B. Prière de remettre cette feuille à l'Appariteur même avec la mention NEANT.

!!
→ sense virtut i un de circumstancial, ja un de que es distinguen
→ "per se iure" del matí al vespre no poden parlar.

cap-153(4)

La in situ una guerra, es va de Rússia contra el papa, de
 l'Anglaterra contra els boers, de l'Espanya contra els Estats
 Units, la guerra era thing i els valors de Viena es van a pagar
 una a pagar la guerra i el perfuny de París la guerra podr.

Viena vivia, com una epoca amb París després de la suc-
 cessió de la Revolució, una epoca de luxe, de riquesa i de pau-
 xansa. La viuenza el ^{temps} aquell era la dona més ben vestida
 del món. En la Viena d'aquell temps se veia semblava
 donada, per a per ~~les~~ ~~hombres~~ ~~viuenza~~ Viena treballava: al
 Peater, tota es arbrat i es artes; al ~~4~~ ~~Hoff~~ ~~Hofburg~~ i a Schön-
 brunn, als restaurants de luxe i es les humilitat i simplicitat.
 festines des Heuriger de Singing; al Volkspartei, que son el per-
 titi del poble; amen on la teoria pràctica unies per a poder
 treballar.

Viena era un treball i una pastisseria. (Es no semblava una
 invenció de l'any de l'art de la música i el de la pastis-
 teria.) Si es va venia, sempre era xic de pauvenza, que no pu-
 es ho espiatori després Viena era una festa divina i natura.
 aquell temps d'estiu, to agradament es atant, tenia d'im-
 pressió de per a Viena no treballava unific i es creients esen
 uns esers principals ^{seu} que amb altre obligació per la de fer festa.

Aquella festa, però, fins a per a no reconeixer mai
 més. Quan el mes d'agost de 1914 ^{esclatava} ~~amb~~ una guerra afere que
 havia de donar paueta espi i destrucció al nuicant imperi au-
 tocràtic. ~~Es des propòsits del del tabac i sangrant, per~~
~~atenció~~ ~~al~~ ~~partit~~ ~~socialista~~ ~~alemany~~ i venia
 incampament a la història bel·lística, a París
 guera assassinal (per frances, 19) que venia de Valoffe,
 amb unipal mes concurs internacionals de guerra que organit-

[1] L'assassinat iniciava unipal després es la guerra civil es.
 naupit

LECTURAS

Por Luis Horno Liria

"CAMPO DEL MORO", novela, por MAX AUB. Editorial Andorra, Andorra La Vella, 1969.

¿Qué es "Campo del moro"? ¿Un codicilo de las veintiséis partes de "El laberinto mágico", la gran serie en que Max Aub pintó la guerra civil española desde el campo republicano? Podría serlo, porque describe los últimos momentos de esa guerra en Madrid, la durísima pelea entre la junta de Casado, Mera y Besteiro y las divisiones comunistas. Pero el autor no lo ha incluido como tal, y queda así libre y aislado, como un episodio nacional más, como una meditación sobre las consecuencias de una traición. Porque, para Max Aub, Casado, Mera y Besteiro traicionaron al entregar Madrid, al querer gestionar una paz y no proseguir una guerra ya perdida. Traicionaron, dice. Pero todo el libro es una búsqueda ansiosa, una investigación acerca de la esencia de la traición. ¿Qué es la traición?, se preguntan angustiados sus personajes. Y no lo saben, y, sin embargo, se notan traicionados, se ven a sí mismos traicionados, se ven abandonar una causa, unas gentes, unos afectos, una ciudad que tanto defendieron. Y cuando no huyen, cuando se quedan, como Besteiro, Aub sigue sosteniendo que hubo traición. Pero, ¿en verdad la hubo? ¿En verdad fue traicionar reconocer que se había perdido, que era este el camino a seguir, que era este el camino a sufrir y a morir — como murió Besteiro — en la cárcel y en la tristeza de la derrota? Gran tema éste: algún personaje de Aub lo sutaliza al decir que hay traición sólo cuando hay provecho, por mínimo que sea. Pero, ¿y si éste es moral, tan sólo de prestigio? ¿Quién lo decide? No, desde luego, los comilitones, los camaradas de pelea, hoy ya enemigos. Los personajes de Aub, imaginarios unos, reales otros, transcritos de la historia viva algunos, se mueven todo el tiempo en un vendaval de tragedia — de tragicomedia, ha dicho Joaquín Marco, el prologuista, y no estoy muy de acuerdo con él en este punto —; se sienten desvitalizados, deshechos, al dehacerse su ideal: son presa del caos y pasan a ser carne de presidio, fugitivos, refugiados, pan y masa, en fin, de tragedias colectivas y personales cada vez mayores. Se van deslizando desahacendo, como se deshace su causa. Unos mueren, otros huyen, otros se esconden, otros simplemente

aguardan. La ciudad que todos ellos componían se va transformando también, a medida que quienes esperaban en el Campo del Moro, para entrar en ella triunfadores, se van disponiendo a hacerlo y a imponer su ley. El novelista ha captado — y muy bien — estos instantes de confusión final; los ha conservado en un relato muy ágil, muy rápido, cambiante y movedido como aquellos días postreros. Pero todo el libro parece más un reportaje intenso que la recia novela que es y que tan sólo padece del grave perjuicio de presentarse aislada, sin el conocimiento previo de las andanzas de muchos de estos personajes que ahora vemos esfumarse, y que vivieron días muy intensos en las diferentes partes de "El laberinto mágico", la todavía ignorada entre nosotros obra capital de Max Aub.

27-XI-69

(1) Lo repetía, a puerta cerrada en una de las viviendas, la política bruta de la Junta del Sur con sus exeres.

I dell' a l'assay feitura de Starbuck.

Alexrdo de Arzón
27-12-69

o para un autor los sucesos de la

que es necesario es repetir a la escaya eterna, vale,
o igual con un masca el capitulo (1)

x inuencions i ~~excessos~~ excessos
 d'ells podria dir la gent de veure feixuc, pobre i llarg,
 que es una gent que jurava que la veritat, per opinitio
 a la "viu", es una certa manera de "fer el paper"; (final,
 que es perdria per la viu, no sabe fer-ho)

(Apun Bar)
~~del~~ el ~~de~~ Ring de ha es prau hites, de de mes l'exegida
 Viena: el Grand Hotel, el Bristol, l'Imperial. Aquests hites
 no s'han fet per un altre, que, tirant molt llarg, sog ~~hi~~ podria
 podria viure tres o quatre dies. En aquests hites o hi estat
 g en personatges de molta mes importancia que un altre: ministres
 d'afers, que son es mes penrosos i mes minists de tot; fins en
 cas d'alta vladog que, amb molta l'ecencia i ~~per~~ per escom-
 pas far (talment els jous de mans del prefecto d'atada - i
 despar fatmes) en un obrir a tancar d'ells; plenipotencia-
 ri que ~~no~~ que es passen el temps volent ~~no~~ sol-
 licitar es mes del mon, per veure que es mes del mon
 no tenen altra solucio que la del pedag, que ja no es sempre
 a ningun. Fins i tot s'hi estajen, de tant en tant, caps
 d'Estad com el regne Rombes, que tenia cara de bona
 persona, veia tant - va per rarament far es caps d'Estad, sup-
 se que perquè ho deuen tenir prohibit, i ~~no~~ no s'ha
 vergonya de "fer el paper" com avui el far un altre.

Viena rebí al regne ^{Kemerdar} amb la polidica q un apun
 tules toq d'intents, ~~no~~ personatges d'ups o altres assunins
 un un altre, per es videntes ~~no~~ videntes que no es vonden malen
 intents de la vidente. Es videntes, tant intetes, tant videntes
 del videntes de la vidente, tant amies de la tranquil·litat i es
 bons obriants, no resolaven amb massa pas d'ocupacio dels
 videntes d'any 45, que, per a utilitzar la faj de la guerra,
 v'atcediren un xic ~~en~~ brutalment en llurs manifest-

O es mes...
 D'altres...
 O l'home...
 i d'amar...

do f. Jose y Helena

que a mi en sent la molt més important: un dels primers amics de Beethoven a Viena, que li rebé el pintor op. 10 aquest palau, part del qual avui és restaurant, i li donà la primera audició del 1er Trío op. 20.

Cap-153 (7)

~~Notes~~

a l'Anvers perysthem, on al regle XVIII cingui
mille que ~~seus~~ unts anys despres Hugo son Hoff -
manthel i Ricard d'tracts convertim en el protego miter
el cavaller de la rosa. (Un l'engn francis, Andre Ri-
vallet, diu que 'el cavaller de la Rosa' fou el princeps Ch-

ment Wenceslas de Metternich. Il croyait Rivoltet, comme de
un à un; Metternich ne pouvait en, en tout cas, les espines de
la roy

El President

de la

de la

ving de jure. Tal vegada s'és crescut un compo-
sició - ho dic perquè sempre m'ha placut molt el solde
que no pot condemnar - que la brutalitat i la guerra
és de que el món és una gran de braços i que és el que
el exipit d'un diplomàtic no ho pot ser exipit d'un
soldat. *(mal per mal, je preferiria el soldat)*

Si així no fos demanar massa, el millor fora, per a su-
primir el desiri de la victòria, suprimir el desiri de la
guerra, que sempre resulta massa cara, & bé, per etc

~~la brutalitat és un mal, però un mal necessari, és un mal que cal acceptar, però no cal que sigui una condició~~

amb el més possible de brutalitat, el més i la brutalitat
de la victòria, caldrà que els exercicis venuders tin-
guen una reserva, que potria ~~ser una reserva~~

~~ser~~ formar part dels moments "secrets auxiliars" i
des d'intendència, d'armament de la qual hauria
de consistir en roba de casa i de carrer, calats,
esombres, pegats, ~~terres~~ herici, fava, síguen de (obra
- sense oblidar d'aigua dolent, repartit amb mesura -
guerreres, ~~caçats~~, ^{exipit} cerames, telles i "telles". ~~El~~

totats d'aquest tenent propis servei - entre els quals
no hi estaria feliç malament és espionat al ter-
re, ~~mal~~ a la guerra i a les arribades i faldes de
viciades, - hauria ~~de~~ d'estar molt ben
triats, saber de llengua del país venent, saber contar
històries vinyes, saber caminar i fer la bogada per
ajudar a les lesions de la cam, etc, etc. *Després*

Després de la guerra

desseuques bñt' p'm les h'm p'nal per a p'm el viciu i el fo-
rasterys i s'ant'p'ic'ia, ^{en} saltuerats, d'icant de llurs capar-
nats. s, i com inst' ag'ratos i p'm astor'at'os, per a p'm el
viciu i el forasterys euh' i imp'ria el que hat v'it a l'es-
capat'at: una brava de senyor, una estatua de senyor, una
~~pipa~~ pipa, un marcal, un anell.

Per a poder dir, des' viciu i gull:

- això ho hem comprat a Viena.

Com que no témb'm preses, que es un viciu ad omnia
m'e p'm unu no he t'emp't i sup' q'm t'emp't el t'ec'u econo-
m'ic, es aturar'm a bradar beatificament i, si aconseguim
v'itar q'm com q' mit' p'ntes que n'el i no p'ntes per un'os
desprop'os, fins i tot entrarem a la bot'ca i ~~comprarem~~ de bro-
des a un t'emp't p'm'os' en t'emp'tad'os.

42 // Car auri viciu'm per plates i correns el' una capa de d'ic
a l'est'ra, hi v'ic'u'm tot i hi es p'ntarem haver-h' v'it
v'it tot, q'm fat - fat ve a t'p't el m'at'ic.

V'ell demanar-m' que ~~fixem en~~ ^{fixem en} ~~comprarem~~ ~~per~~ ~~això~~ d'ed'ic an-
g'nt'om'ic de les cases del correns per un p'ntarem. V'ensen
q'm es un t'emp't de d'ic' hi v'ic'og'p'ia el baron, ~~comprarem~~ ~~de~~ ~~la~~
que ag'ni s'alunda m'it. Pod'ria dir-se, sense p'ra d'escap-
furar, que Viena es la mala del d'ic'ra, això no té r'it
d'entr'ar en i: ha p'nd'it' com'e m'it s'i m'it. Si el roma-
ni i el p'ntic, ~~comprarem~~ ~~comprarem~~ ~~comprarem~~ d'el rom'at'ic, son el-
l'ic' ac'et'ic, el v'ic'ra es el r'eflexe d' una vida v'ic'ra, t'ra-
v'ic'at'ia i ~~comprarem~~ ~~comprarem~~ ~~comprarem~~ ~~comprarem~~
~~comprarem~~ ~~comprarem~~ ~~comprarem~~ ~~comprarem~~ ~~comprarem~~ ~~comprarem~~ ~~comprarem~~ ~~comprarem~~
y'm conto, balla, r'iu i fa l'aura h'ac'ia p'nt'am'ent
el' e'ic'ra h'ac'ia. Quea arriua d' i'p'sa de les revoluc'io-
- 1789, 1830, 1848 - de vida ~~comprarem~~ com es un estat d'el'ic-
fic i el v'ic'ra m'it'ra les l'ent'as de la p'nt'enc'ia. L'ar'isto-
cr'at'ia es ~~comprarem~~ ~~comprarem~~ ~~comprarem~~ per l'espect'ac'l'ada, fill de les
p'nt'es de la Revoluc'io i l'imper'ic. La p'nt'ia p'nt'ic'ia
p'nt'ic'ia de les p'nt'ades fol'lic'ia i ~~comprarem~~ ~~comprarem~~ de m'it'ra d'ic'tures.

- Com s'exp'antat' y'm m'it'ra de les d'ic'ures p'nt'ic'ia

ment així podria fer la perdona el seu tan difi-
cil es de perdonar. La victòria, malauradament, es l'últim
hojy i el minister de la guerra prefeixen la tècnica tra-
mendista dels camps per pengui i celi i un celi.

Tot així no es dit per ohi es ordats, escrits i no
s'obliga, que mai no m'han ocupat; hi ell m' cap altre.
No, i així ^{en un} una originalitat molt respectable, home que
he pogut evitar des intrusidats i intrusies de totel del
"compans".

Althament, el que die dels sovietics ho podria die
des americans, ~~el 46.~~ se puca les Pies, a cat-
nes, a hira es omis hancells ~~en hancells~~ ^{apoi} hi
comenat.

- ho sentí de mit amb la reuyon.
- Perquè?
- Perquè hi ha es americans.

Berri, però, tot així ja es lluny, ~~el~~ el un
vin una època de pau paradisiaca, i a Tiana m'
hi heu vingut per a parlar dels russos i des ameri-
cans: hi heu vingut a admirar, a bader, i volen fer
ho a ^{congruència} ~~el~~ pau i pràctic de deu.

Naturalment, admirar un hotel o un restaurant, per
lucros que siguin, fca una beneficiaria impropia de perso-
nes com unathes. Aquest menes d'establiment es permeten
la badiqueria. ~~El~~ fe pua ~~de~~ que cap de
qui va, l'admirarà de recorre per a una explicació
romànica, un palau del dencitament, un murba pua,
una pintura de Goya, una simfonía des memies soti-
nets - ser us oblidar que estimar es admirar - una
dona molt bella, un home molt bi. hi es d'estranyer,
per, que es una determinat moment ~~el~~ el badi d'a-

nime para i simple, desincir eia de ~~el~~ les distincions artístiques
sòpiga inventa, sense hancells ement, la badiqueria es ad-
miració contemplat una nit de lluna, es tracta una lada,
aplanant una pènia dramàtica.

Althament, Viena es una ciutat tan extraordinària,
tan plena de pràctic, tan pomeida pel froy de crine, que
fins i tot can llucar vulgaritat a un deu tan pomeid com es
el ~~el~~ restaurant. hi hi ha ^{hi} ~~el~~ un exemple, que a-
part de la cuina i el servei, que un molt recomanable, es
singular per que alant de restaurants free palau. 1. Hf -
bruy restaurant, a l'Amalibtrakt del palau imperial, ^{el}
del Ceur Internationale Haus, que fou palau del príncep Sobes-
Zembay, en la plaza que du el nom del príncep i es una de
des més grans de Europa, ^{del} ~~del~~ argentay, que fou general en
cap des sal-hat el 1813, ~~lluitava~~ contra hancells, pomeid de
l'empereu d'austria ^{el} ~~el~~ et del palau Quersperg, ~~per~~ o o

Com que de restaurants d'apunta menes us se'n
trahan a cada cantonada, hi anirem a dinar per a
que, de retro a Barcelona ^{ho} poden totar a les ~~el~~ vintay
amistats. (er ja debem saber que es que es desdipien
a l'impressió i amable apart de la badiqueria irafpa
per a coniar targetes postals es emegut que m' o' han un-
fut de casa i per a poder totar des meravelloses aca-
tunes de es ciutats que la bona part que us es una de
casa ~~un~~ un pertanyent a un món de meravella. Pau
nit - que ensara se'n endin la palmar - Roma, Veneia,
Viena.

El Ring, naturalment, m' tot en notes i restaurants.
El Ring hi ha també botigues de tant d'era i reuyon tan
del fuaer: fies, cates, canices, fistes, rebates, directes, Pate.
Aquestes botigues, un es de la rue de la Paix, ^{de} la rue Royale
i la place ^{Vendôme} ~~de~~ Paris d'era cates a la pomeida irafpa.

en molt respectable ngath

en molt respectable ngath

[La febre romàntica - Kavalis, d' Hilderlein ~~de Hilderlein~~ i Büch-
ner ~~de Büchner~~ i Keit a Alemanya; Giltperger, poeta i bur-
crata, (1) a Austria; Walter Scott i Coleridge a Anglaterra,
Hugo a França - deixen de banda el barroc, mestra paper, i
comencen l'escenari medieval, arribant-hi un xic

[La febre romàntica es fugisser i, si deixa sempre
del seu naix en la literatura i la música, no es deixa en
l'arquitectura, segurament perquè el romàntic es declara e-
nemic del burgès - ~~el~~ l'odiós filísten - i el burgès no pot
vivre comú i plàcid i basten cases

A fi de segle, com no es crea de resucitar el bar-
roc - ~~el~~ ^{el segle} del Hanswe, ~~del~~ i del Nieu i Faules no
hi ajuda - així, fill natural del barroc, l'estil modernista,
i, com el natural, a Viena, que per això a S. en, ha estat
sempre una ciutat ~~de~~ expòsada i fantàstica i de Viena
no, amb un rabe gaudinisme de fúria, para a
Barcelona, ~~la~~ ciutat sempre oberta a Europa, a Barcelo-
na i l'estil modernista, se veu d' en la literatura i de
pintura, influent en l'arquitectura ~~de~~ i en el culte.
Hi ha hagut ~~una~~ ~~una~~ poesia i pintura modernistes,
cultes modernistes, ~~una~~ ~~una~~ - la part de reny, per
part del modernisme, en deia moltes de Viena com ho deia
del pò, que no s'assenblen en vis al d' vienesa i rest.
~~de~~ modernistes. Es en raons una, que no hi h' en

(1) Funcionari de l' Hofkammerarchiv

para el teatro, al Paseo de Gracia bastonada al corner del
Consejo de Cast, que remedia una casa vienesa de los pios,
bi es bombardada de l'ultima guerra, - ultimo por eso, ser
no han de perdre mai des esperances - no ha exaunt, i seguram
ment s'ha un fang aquesta remedia per comptes de desobediencia
la fang pel prig d'afalagar el corbe patristic.

Tots aquests canvis, tant raris i amples, i modernistes i mo-
dernes ~~modernistes i mo-~~ - elhora per les rendes, no es el
mateix modernista que modern - fins i tot de veure l'entorn
de la guerra. Es veuen ja no castells ni ballaves. Tambien
altres molt de rap. Tret allavores, per a reconstruir vienes, per
a refer la vida d'ahir. I ho aconseguiren. Per la sin-
taxis del Escambi es usarament una de les més belles i l'indit-
jades del món. Per a aconseguir ^{de que es assegura} del que el veure no
tan és es prou bates i es patens i es teates des bonis cen-
tic. cal veure des cases des obrers (1), voltades de jardins, i
brastides per l'ajuntament i detades de un confort molt boni-
volable. Es que Viena top no oblidar el respecte a la persona
humana (on per oportus cases un lluny del centre, ^{es des habites i d'} ~~es des habites i d'~~)
ha hi ha cerves d'autobus fins a les puntes de la matinalda
per a par es obrers perquè avui al teatre, al ball i ha un cer-
tain.

Heu arribat a la Maria Teresia - Platz, que no es el que es
dijuen que es la plaza de l'emperatriu Maria Teresa, que ja
malgrat el sexe, més veuen que tot es emperadriu car sabre

(1) ~~Volkswirtschafts~~ Volkswirtschaftshausanlagen

I l'el carrer de Mallorca o l'arabica, prop del de
 Reines, no ho puc precisar perquè fa molt temps
 que no m'he passejat pels carrers de Barcelona,
 i hi devia una del mateix estil la façana de la
 qual feia pensar en una mansió senyorial del segle
 XVIII, el segle en que el barroc deixà el pas lliure al
 rococó, que semblava ~~que~~ que hi haguessin fet de "perma-
 nent". Val a dir que era una "permanent" fet amb
 grana i encant.

I els, que ho feia ~~no~~ de poc tendria creure que els
 llocs per al nas i l'opereta, amb un encís i una fi ad-
 mirables

— amb els deien al segle XVI

~~El~~ Wolfgang Schenkl ~~en~~ el "Styl" de la del llibre de Viena a Quènia.

"El qui no pot venir a Viena ha perdut la vida", qui no hauria dit dos segles després! I que diria a veu!

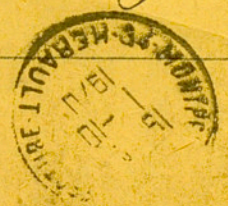
J'excepto el non l'alt.

REEXPEDITION
 Mr GARDEVILLA LOUIS
 30 Ave de Mitjavilla
 ANDORRE LA VIEILLE

14

Mr. Louis Capdevilla

Mlle Val Marie
 MONTPELLIER
 VIDA NOVA

nichàment el Berg, que ja hem vist, el Museu de Belles Arts; el
museu històric natural, la Biblioteca Nacional, l'Ajuntament, que té un
parc molt bonic, el Belvedere del príncep Eugeni que, com té sentit que ven-
re, hi anirem un altre dia, ~~el~~ el gran teatre de l'òpera, que
el bombardig deixà molt mal parat - al pati del des de dalt
s'observa el retrat del nostre Beethoven - la Universitat, l'Es-
plança de Sant Carles (1), la Votiva (2), la de l'arxibisbe dels
benedictins que sigui la Pöschelkirche. 30

A Viena al under des explenis. Viena es molt catòlica.
I es, no ho oblidem, una República. En proclamant ~~la~~ la
pau de República a ningú no hi passa pel cap, anar-se'n
a cremar explenis. I es que aquí d'Europa i el Govern ten-
nen una mala idea de la civilitat, del respecte que es de-
vem es una altra cos, atès a de la llibertat de consciència.

~~La~~ La ~~Universitat~~ La Universitat ens instants a
la plaça de la catedral, que té una campana,
la Pummerin, feta el 1791 amb el bronze ~~de~~ dels
~~del~~ dels canons que es ~~van~~ van, en fugir i
venent, el canons i que pesava no sé quant mil
kilo. Era la més gran que hi havia al campament
i es brandava en les grans necessitats. El turó d'on
molt segurs es viuen però, en compensació, es deixen
en el bronze per la fonda de ~~la~~ fonda campana
- tan famosa a Viena com la Tronca a Barcelona, -
i se feta, que aquí fan excellent un altre.

La primitiva Pummerin, en les guerres no respecten
de vellera - val a dir que tampoc respecten de joventut -
fou destruïda per l'aviació ~~del~~ 45. Era a hi ha
una de més fora, en no té més talla de nos i no s'ha.

(1) La Karlskirche.

(2) La Votivkirche.

ACADEMIE DU DISQUE DE POESIE
PRESENTE LE PREMIER DISQUE DE SA NOUVELLE COLLECTION

FLORILÈGE DU DOMAINE POÉTIQUE

ANTHOLOGIE SONORE REALISEE PAR D. CITTANOVA

Vous êtes invité à participer à cette Anthologie sonore qui sera interprétée par une pléiade d'artistes éminents. Vous pourrez certainement nous envoyer quelques textes de Vers ou de Prose, assez courts, si possible, parmi lesquels nous choisirons celui qui s'intégrera le mieux dans cette réalisation exceptionnelle, et nous vous en aviserons aussitôt. Ce disque d'une haute tenue artistique réunira des Poètes dont l'Art se souvient que la Poésie est faite pour être dite, retrouvant ainsi sa vocation première.

*Oj se que partem d'explorier, et
dise que se et etemary se
parante etta et de malice
que en catala.*

*(on etemple, i un temps
etemary, o una vegea - ha -
fues de tuler se and un a l'at-
tan de tant Joan, en etta qe
d'aquesta magnifica catala de
Viem en dia.*

*- * Les tuleriem et pohanuelta.*

Supos que, un catala, així es para catala.

et des hi parlem catala. Es a dir: et hi farem catala ja, i un et mestej an tarjeta postal en dona per a mi.
*Pans, un vent de foto, and un
us hi venem catala, et -
mets amig q ue sempre heu
vingut and un.*

Le tirage de ce Florilège sera limité, mais il nous sera cependant possible de vous réserver le nombre d'exemplaires que vous pourrez désirer pour vous-même, votre famille, vos amis. Il vous suffira pour cela de nous renvoyer, avant le 5 Novembre 1970, le bulletin ci-dessous, qui mentionne d'autre part les remises importantes consenties aux Auteurs.

BULLETIN A RENVoyer AVANT LE 5 NOVEMBRE 1970

Je soussigné

Adresse

confirme mon accord et désire recevoir, dès parution du disque où figure mon poème :

- A) 3 exemplaires. au prix réduit consenti aux auteurs
ou soit : 72 fr. (port compris) que je verse à votre compte (1)
B) 5 exemplaires. avec une remise supplémentaire de 10%
ou soit : 108 fr. (port compris) que je verse à votre compte (1)
C) 10 exemplaires. (ou plus) avec une remise supplémentaire de 20%
soit : 192 fr. pour 10 disques
soit : _____ pour _____ (port compris) que je verse à votre compte.

Signature.

ACADEMIE DU DISQUE DE POESIE - 32, av. du Roule - 92. NEUILLY

(1) C.C.P. au nom de D. CITTANOVA 17 936 70 PARIS - ou par chèque ou mandat.

Sanctus d'elles son dedicades a la Verge, que es la Mare. El mitje marial es en la religio austriaca molt important, tal vegada per que se fessen en Viena.

By dos capítols que se al poble, desde l'antiga, el del son sent tant d'estudiarne un or Madrid del-delmar al de Sant Joan, ~~no~~ possiblement inventat per un pue Soga poble pintat al quade famis de La Pradera, i a Barcelona el de Sant Jordi, possiblement inventat per a pue del famis del (colles, ja les entenda de mit ^{possession} ~~proprietat~~ passa tres infam-ment pel carrer San de Jacin amb les dues espanyes, les de les unidiques i les dues vides i foguetes pastes pri-tingues, son dedicades a dues bractes de molta comuado: sea-
ta Anna, mare de la Verge, i santa Brigida que in ar-
mina a la caritat deigne estar per les seues moltes virtuts
per que el capítol es fa pensar sempre en el drama
de Koster. A Austria una dona es pot dir Brigida ~~seu~~
~~per se~~ seua y un això injeri molt facil a la caricatu-
ra. A Espanya, no. A Espanya la Brigida del Tercer
ha donat molt mal exemple. Son dicen que el nom no fa la
tra. A Espanya, no. A Espanya ho fa i, mit d'una vegada,
d'antiga.

A Viena, per or del-delmar santa Anna i santa Bri-
gida. per, per descripció de la Divina Providencia, s'entenen pel
bosc i a primer d'Octubre, dos gats se anen a passar el
día, a fora: al Kahlenberg, a l'Hermanstorgel, al Leopold-

berg, que un moment és molt a prop del, ja que és una
canyada, on al cost de fora un jardí. I hi, a un lloc any
de purgar i preferir el pla de un dels senyors de l'anti-
guitat, que a través una municipalitat i ara el un canal de
Vicens. I se'n va al Prater, que veig el Sauer, el
Donat famós del famós vall. El Sauer és un plaer. Com
tot el que fa referència al vi és una que hi ha una
importància, us he de dir - a ja ho heu fet amb l'india
malament capaç - ho per a que us ho oblidem - que el
ant Sauer significa un determinat vi i l'establiment
on es ven. Així diem "vi de Sauer" on diem "vi del
Prater" o de Turkey, que un molt bon d'una i l'altre. I
diem: "així a par a l'Sauer" on omatres diem
"així a par a (un lloc de la Barceloneta,

On l'associació de Santa Anna o Santa Brigitta,
i sense perdre-hi la devoció, la prada, la munta-
nya i el parc es troba a la seua Karawitz
molt recien: el dimar, des d'altres, les muntanyes, el
vall, que a Vicens hi pot haver, les tantes de la prada
i muntanyes, es calimbrar, el d'altre que hi ha la
planta, els vestíbuls, es pedrals, es acitales que, son es
notes Xipros de Vall, ~~frances~~ una columna humana onada
per un trajecte que banda una petita canya.

ho veu ~~de~~ l'entorn es folklore, no l'entorn l'autoritat
d'un d'altre (campanyes o un poble onada, per però que
l'origen de la columna vivint de la Brigittina onada
la ~~frances~~ català, de Vall o del Vauzell, ferris d'altres
castellans,

~~de~~ Per la companyia preparada al Graben, ~~de~~
 la companyia ~~de~~ Wendeman Figarochas, nomenada així:
 casa de Figaro, perquè és ella l'agent de com-
 pra i'opera del famós barber de Beaumarchais, i
 el Graben, destinada a la ~~Kärntner~~ Kärntner Stasse,
 una ~~de les~~ ~~de~~ ~~de~~ altre del carrer el-separati de Viena,
 hi ha, un edifici, el monument a la Part, però
 hi ha també una altra cosa que a mi em resulta molt
 interessant: el Stock-im-Liess, un ti digníssim el trome
 ferret, que és un lloc tan distingit en la nostra pro-
 ví. ~~I~~ ~~en~~ ~~un~~ ~~ti~~ ~~de~~ ~~arbre~~, de pi, que antigament, a ~~17~~
~~mitjans~~ del segle XVI, serviria de pedra de tomb. Com
 podem veure està ple de velly. Hi ha la dependa que
 y una hi portava un ferret hi clavava un clau. Un
 aquest un ti ha perdut: perquè si encara resta el
 feu ferret escastrar un no pniau frequentar un l'arri-
 tant chic un aquest i perquè al trome ja no hi sabem més
 claus. Aquest Stock-im-Liess és la imitació que,
 amb vista a l'art de la turística, Viena set al folklore.
 hi ha el ~~la~~ Landler, la tanga, l'ampura, de
~~Grabren~~ ~~ni~~ ~~a~~ ~~la~~ Ringstrasse.
 Haveren observat, per és que badat veuen més co-
 les que és per fao el viú, que és canons de Viena
 son sempre nets, que ningú no llença un paper a ter-
 re.
 - ok, hi - en diuen - és que són els carrers més centrats
 de la ciutat.
 I ja, ~~un~~ ~~un~~ ~~un~~ amic de l'obra de, veuen-tes i l'obra-

Xc - les dos, es diré que es executiu massa el mateix.

Ja (crònica, ~~1~~) (1) conta que durant la seva primera estada a Viena - el 1753 - un dia que s'apropià al vici d'un carrer interior, ~~per~~ ~~el~~ ~~motiu~~ ~~de~~ ~~la~~ ~~necessitat~~ ~~de~~ ~~visitar~~ ~~la~~ ~~polícia~~ ~~per~~ ~~la~~ ~~necessitat~~ ~~de~~ ~~visitar~~ ~~la~~ ~~polícia~~, es veí l'opret per un "grec" o per què vonda" que el mateix dia de ^{la} visita la policia.

Així passava el segle XVIII, però ja he vist fer el mateix ~~de~~ ~~després~~ ~~a~~ ~~París~~, ~~per~~ ~~la~~ ~~raó~~ ~~de~~ ~~la~~ ~~plac~~ ~~ta~~ ~~de~~ ~~l'~~ ~~opre~~ ~~per~~ ~~si~~ ~~en~~ ~~un~~ ~~carrer~~ ~~prop~~ ~~de~~ ~~la~~ ~~bonlevard~~ ~~de~~ ~~Saint~~ ~~Germain~~. W

Aquesta que veiem es l'edifici de Sant Miquel, Michaelerturm, una de les més antigues de Viena. La nau i la cripta son romàniques, de començament del segle XIII; el cor i el campanar son gòtics, del segle XIV; es altars, ~~de~~ ~~la~~ ~~mateixa~~ ~~època~~ ~~barroca~~. En aquesta església hi ha la tomba del poeta italià Pietro Metastasio.

I tanem a tocar amb l'Hofburg. Ja hi hem estat, però si for olivum i les idees del mateix, entrarem a la Burgkapelle per a visitar els Petros Cantaires de Viena, que son un cas de l'Escola de Montecarlo traduïda a l'alemany.

Passarem per un altre ~~parc~~ jardí, el Volksgarten (2) on es troben el monument al poeta Grillparzer, que t'agrada molt en presentat aquest se un bon ~~cas~~ de mètrica.

(1) Les memòries de J. Crònica de Leipzig, escrits per lui-mèisme.

Tom. 3, pag. 199, Lettres de Vienne. Paris, M. CC. XLVI.

(2) Jardí del poble

CENTRE UNIVERSITAIRE D'ENSEIGNEMENT SUPÉRIEUR

SIÈGE SOCIAL ET
DIRECTION GÉNÉRALE

12, rue de la Sorbonne
PARIS V^e

Tél. 633.77.13
C. C. P. PARIS. 693.48

DIRECTION GÉNÉRALE

*Le no de tractor del cap monumental ni te
pretensions de 'idea de' art.
E tractor, simplemente,
et'
I tempo'
assomina
fatta del
poble que,
de mei ar-
tistamente
que l'aveu,
realista
chambres,
essentials*

Monsieur CAPDEVILLA
14, rue du Petit Polygone

86 - POITIERS

Paris (date de la poste)

Monsieur

Nous vous prions de bien vouloir trouver ci-joint un chèque sur la BRED en règlement de vos honoraires.

Vous remerciant de votre collaboration,

Nous vous prions d'agrèer, Monsieur, l'expression de nos sentiments distingués.

*On hi ha encara - i hi es al centre del col·legi
de Kottmarck? - la casa de 'edificis universitaris
d'edificis del nostre Poble nou.*

LA COMPTABILITE

P.J. - 1 chèque bancaire.

DIRECTIONS RÉGIONALES

Aix, Alger, Amiens, Besançon, Bordeaux, Brest, Caen, Clermont-Ferrand, Dijon, Grenoble, Lille, Lyon, Marseille, Metz, Montpellier, Nancy, Nantes, Nice, Nîmes, Poitiers, Reims, Rennes, Rouen, Strasbourg, Toulouse, Tours et Casablanca - Tunis.

En la leyenda del Staat im Reich hi intervié un personatge
 molt important, famós per essència i potència - començà Markov i further
 que es el diable, el diable hi una importància capital en el desenvolupament
 del Reich mitjà, en el segle XVIII es succeïren pactes al des-
 de de l'ascens i puça, al XIX es començà el volen assumir
 per tant es un poder diable. En realitat ho fou sempre. Quasi
 totes per aquestes pa més nostre, en el qual van de tract de instaurar
 rancia i la banqueria, es dedicà a construir ponts de una mit, de
 ventar - en vers la Ceca i se comprar aïmment. En totes aquestes oper-
 ions, objecte de la compra d'aïmment, que es una puça es una mit i
 compra, demostrà que es deixava enganyar com un bobal i puça
 d'home, ~~que mai no has pretès enganyar a bon, tenien mit~~
 mala fe que ell, el diable.

El de la leyenda creença fou més esperital, es a dir més maliciós. El
 traç d'obra tenia, segons ho, un gran anella de ferro amb un ^{paç} ~~paç~~
 que hi posà un remollet de mitja nit. Tanta es tenia que desafià
 tot es remollets de Ceca, segon de puça no podien fer una idea que v-
 lris el paç. Tots ho podien incertidament. Men d'ells, mit tot ho d'uns des-
 pensat, incien el diable prometent-li que hi venuria d'aïmment si li don-
 va la seva desconfiança. El diable, que volia tenir temperamental de
 diplomàtic - començà Talleyrand i Metternich, von Buns i Karamzín - ac-
 ceptà el tracte amb una sola condició: la de puça, si se volen dir el
 paç, la idea hi posaria el comprador guanyava. I com a Viena tot es possible,
 admet que el diable guanyà alguna vegada - ho recorden el pacte de les
 bones intencions de l'anys II, ~~de~~ de les males intencions ~~de~~
~~de~~ de la Helms de dirigida per príncep de Schwarzenberg - aquella
 vegada guanyà el diable, que se d'endugui d'aïmment del pobre remol-
 let i podrà presentar - en a l'infern, vivent victoris.

- he n'he atapat una!

ta la renovación del Consejo en el año 1972.

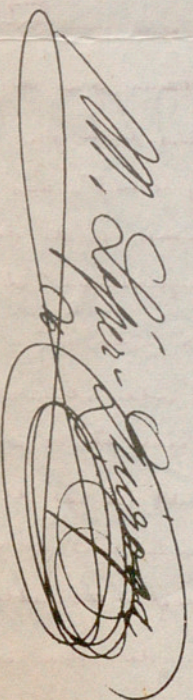
Los señores autores que residan fuera de Madrid o los que por otra causa no puedan asistir personalmente a este acto, podrán delegar sus votos y representación tal como indica el artículo 43, o ejercerlo por correspondencia, bien entendido que serán anulados automáticamente todos aquellos que en uno u otro caso lleguen al Secretario General de la S.G.A.E. después de las 12 horas del día 13 de noviembre.

En los tablones de anuncios de la Central de Madrid y de las Delegaciones de Barcelona y Valencia, se halla expuesta la relación de los señores socios con derecho a voto y que son elegibles.

La presente carta circular sirve como citación al referido acto.

Muy atentamente le saluda,

EL CONSEJERO DELEGADO
de la
SECCION MUSICAL,

Firmado: Manuel López-Quiroga Miguel

*Qui, amb de l'encarnació, el diable ja es venia: el home sempre
mulla per ell i a un preu més baix, i' deixava dels homes,*

63.600
5400
9000

Dins hi: aquestes cases alemanques disperses pels camps de
la Baviera; a aquestes cases que contemplem des del tren, on
la seva posició de pua lenta dretícia també pot haver-hi
pintures pintores.

En algunes d'elles, la tendada, de dues praus a les inclinades,
es, en fa pensar en les barreres volaciones. En altres, el reflex
del vent arrencant com una visera de la goma que es tem-
pre el treball per a la casa en fa pensar en l'arquitectura
rural del país basc. Aquí en totes les finestres - el balcó,
hi a hi ha algun, es el tema es dies de festa - hi ha fins
absolutament en totes. No a hi ha cap que no es estigui flori-
da. L'uns són - roig, blau, por, verd, blau - dretica contra
la grisalla del matí plujós i donen a la casa categoria de
figura, de conte per a infants; hom pensa fregament en Kinder-
sen, en Perrault, en els germans Grimm, en aquestes cases hi
deben ~~de~~ aquestes cases un toc de juguetes, ten el conte de la
ona del foc que fa pensar per es estudiants deuen ser el temps
patinet - si es que en estat de guerra aquest es el nom del Petit Papat
Papat - la regneta Ventafort, la regneta Blanca Neuf, i per
que el dretic sigui més adient a tan il·lustrats personatges,
hi ha el tren, el para dretic des dretic i es pomes i les pomes.

Entre totes aquestes històries de tanta bogeria deuen
arrivar a Múnic capital de la Baviera. Aquí el tren es
permet un minut de repòs, que he de l'horari per a donar temps
de pua enparar en el diumig - sen, a sigui el crofi restaurant,
per ~~on~~ ^{on} ~~per~~ es crepels poden desdiferenciar.

~~Múnic es una ciutat molt important i agrada la natura~~
ra - ~~la~~ la natura es una excepció i Espanya al país del vol-

En cas de reincidència, la sanció serà de 30 i 40 vegades l'import de l'impost defraudat, la segona i tercera volta, respectivament, a més del doble o triple de la sanció fixa. Pel que es refereix a cigarretes i carburants, en cas de reincidència, la sanció serà de 20 i 30 vegades l'import de l'impost defraudat, la segona i tercera vegada, respectivament.

F.- Una vegada efectuada la declaració, l'encarregat del Control verificarà l'autenticitat de la mateixa, comprovant el gènere, el pes, la quantitat, la qualitat i les factures. La quantitat que servirà pel càlcul de l'import de consum serà el valor de la mercaderia posada a Andorra. D'aquesta quantitat únicament es deduirà el valor dels envasos o embalatges en el cas que es retornin a origen, (llet, cervesa, etc.....).

G.- Si es comprovés que hi ha hagut una falsa declaració el gènere serà dipositat en el magatzem del Control de la Frontera on s'hagi efectuat la declaració, o en el de la Vall, comunicant-se immediatament al M. I. Sr. Conseller Delegat del Departament de Finances la detenció de la mercaderia. El Conseller Delegat del Departament reunirà aquest dins el plaig màxim de 48 hores, i es verificarà la denúncia de l'Agent imposant, si hi ha lloc, la sanció corresponent. En aquest cas, no es retornarà el gènere o mercaderia al propietari, fins i tant no hagi aquest fet efectiva la multa o sanció imposada, sense perjudici de poder-se aplicar l'ORDINACIO SEGONA de l'any 1.955 que diu textualment:

" Si es comprovés que s'ha comès alteració de l'import real d'un dels articles designats en les factures signades de la casa proveïdora, es facultatiu del M. I. Consell General el procedir a la incautació de la mercaderia, abonant a l'interessat el valor declarat en la factura més un recarrec del 10 % sense perjudici de poder-se aplicar l'Article E dels impostos de les mercaderies. Si es tracta d'una mercaderia deteriorable i no és retirada 24 hores després de recaiguda la decisió del Departament de Finances, aquest podrà vener-la en pública subhasta i donarà a l'importador el que quedi després de deduïda la multa o sanció imposada, sense que aquest tingui dret a reclamar res més."

H.- El qui deixi de satisfer un impost o un rebut per declaracions efectuades o per sanció imposada, no se li permetrà l'entrada de cap més mercaderia, fins i tant no hagi liquidat el seu deute.

Les presents tarifes de Controls regiran provisionalment fins i tant no s'hagi acabat de procedir als estudis confiats a tècnics posats a la disposició del M. I. Consell General per S. S. E. E. els Co-Prínceps.

S'ADVERTeix a tots els importadors que s'aplicarà rigorosament l'apartat E, en cas d'abús o defraudació sobre l'import de la factura.

Casa de la Vall 4 de Juliol 1.969

P. O. del M. I. Consell General
El Secretari General

V. i P.
El Sindic General

El treball té a l'efecte de l'empresa

(i de tant exporçió a Alemanya?)

lletres. (a baix d'una monada, però el monada ja ha parat de
monda) El paper, la edició i les tendències no difereixen gaire
de les d'altres ni amb les papes.

El més important de Munich és la Pinacoteca, i de la
Pinacoteca Rubens i la seva escola: doncs de molt pocs i amb un
est. desastrosament de rare que ha existit, millor o amb ~~un~~ molt pocs
la cosa, sense gens de racionalitat - la racionalitat es rara i
imperta de cadascun - que es donen als plets dignament de
l'any ~~en~~, ~~corrent de les tendències a l'art~~, ben es di-
uen des de la tènica: ~~ben des de les tendències a l'art~~
i amb moltes papes. Les dues dretes de l'edifici, des de les dretes del
papel, ordenades en algun punt per dir i prou de Pere Pau Rubens,
que gran pintor que no més d'una vegada alterna la pintura amb la
diplo-màcia.

Munich es una ciutat molt digna de l'Europa perquè, a mit
de la ciutat i les papes, les llibreries i la Pinacoteca, hi viu un edi-
tor que té per de pensada de fer traduir i editar una obra d'au-
tor català: Katalanische Wirtschaftskrisen, ~~per~~ per a pocs dels alemanys,
sunt de les bones lectures. Ho és, doncs, d'estranyar no que per uns mo-
tius com la ciència, les papes, les pintores i d'editar en el país tan sim-
pàtica, tan agrada, tan intel·lectual.

Quan se venen es recorre a veure el vici per tal anar al vici
restaurant. El vici restaurant, malgrat que es vici per l'edifici no
ho creuen així, hi ha que per a menjar bon hi va per a fer un
passaport més a menys cost, però que sempre sembla l'art. El vici restaurant
de l'orient l'art més de l'edifici en tot el vici hi ha menys de l'art
vici. El més confortable i de dimensió més reduïda, tanmateix més
d'una responsabilitat per a tot el fons personal: recents papes.

Com que és més la de l'art, hi ha vici per la franquèsitat

(1) Crònica catalana de Nadal

del patinisme, els parlars alemanys, - dir ja - els nòrdics que, també
per patinisme, els parlars francesos, italians, anglesos, espanyols, etc, tenien
expressions molt diverses, que amb el patinisme, com a resultat de les diver-
sitats de pens, van quedar demanant atenció un punt de pols, al costat,
hermètic i essencial d'elles.

- fe. (1)

J'era venent unes voltes a la llug, paries, també per patinisme,
en el Vaticà.

Després del desenvolupament - de, cafe, de, melmelada, menta, pastís -
són - set, per ajudar a parir-lo, un altre petit passatge sobre els
retorns al nostre departament. De bon que en passaria una altra de ser-
vicio en aquest vagi restaurant. Això, però, no es possible: perquè el
desenvolupament no mereix els honny de soltada i perquè, fins de la col·labora-
ció sempre de ja de fer una i de sensació de que el mateix, el veure i es
més està desitjat que no un vagi com més aviat millor per a que no des-
taixi: des simplistes i fines i guionamentifines manipulacions de la mateixa
ferra cavallera.

A la frontera austriaca, per alany d'arribar a Salzburg des de la
visita de la policia i la duana austriaca.

- Documentari, si us plau?

- Sí, senyor, sí.

- Mantes preses.

- ¿Poten ser que declaren?

- Absolutament sí.

- Són de l'Europa.

A Salzburg d'express, van tots els altres trens, una bona estona per a
per els nòrdics perquè en canvi a les bones, les llines, (les llines i les
de març.)

(1) és un cotó d'elles.

que ens digui: Ho he fet per a variar una mica, perquè t'entis que ja en
tenien prou de tan pla. I hi he posat una mica de mantega ~~de~~ ~~de~~
un més extens i frequent i pintat una taca de verd pàl·lid, pàl·lid
negre en el cost dreta dels plats. Les cases, les solitades i les que es fan compa-
nyia entre d'una exploració de part blanca i trostra negra de l'una
- a Madrid, en veient des ventres, tan bon amic de Catalunya com el Andreu, a
he vist de semblants, ja no son bon ni son les alemanys pers, son les alemanys,
dites tenen flors i fins i tot. Surtur he conegut la lleum, que se separa essent
gris son en el cel alemany però d'un gris més llum, més brillant i sense
tan prou oïl del cel alemany es un gris ombriat, bovent, inconfundible, de
casa guerdia. Aquest del cel austriac, de un gris més llum però, i d'igual
i les veigut ja en l'entredit al més amable i entremetida dels grans;
un gris de canó de l'entredit.

A Salzburg començarem a dinar. Destinats a la veïna catalana,
que es repible per mantegar - fe diuen, amb tot el respecte, que es unes
mima de mantegnes de canina, - i a la francesa, que es de mitja ar-
cel-tenis però que sempre senta que el hi hagin mantegnat i fet de "per-
manent", anirem amb veus de plom amb l'alemany que, fins i tot en el
"delikatessen" tança al del i al cost que se separa. Amb el cost, en
dels del veigut francès, tenim una mica de paelletes d'alguns dels ai-
guardants de l'Europa central, iels i mita fots, que son dignes de l'hor.

~~La fa estona que el paisatge ara, hi ha ara possem per ~~de~~ la~~
sobretants que de bona gana haurien fet al matí i primer, ~~el~~
una pisa que acabarem, al ~~passadís~~ ~~del~~ ~~nostre~~ ~~café~~ ~~contemplat~~ ~~el~~ ~~pas-~~
sada al ~~passadís~~ ~~del~~ ~~nostre~~ ~~café~~. De fa estona el paisatge ara
al cost, o hi ha animals per obra i prou de la presència animal: unes
vegues ^{en un punt} que, com les veigutet més de la Pineda municipal, també venen
de Ribes; unes corals en un altre punt; unes gallines, unes oques i un
fa en una casa escurada; una cosa que tenen el cap a la finestra i

TARIFES DE CONTROLS

MERCADERIES SOTMESES A TANT PER CENT SOBRE EL VALOR

de importació per anques

Cartes pel joc	9 %
Fusta obrada	5 %
Pells en brut	5 %
Aparells de radio	4 %
Aparells de Televisió	6 %
Recanvis d'aparells de Radio i Televisió	4 %
Aparells i material fotogràfic	4 %
Aparells i material de cinema	4 %
Bisuteria	4 %
Cristalleria	4 %
Discs	4 %
Encenedors i recanvis	4 %
Gramols i toca discs	4 %
Perfumeria	4 %
Prismàtics	4 %
Puntalles	4 %
Porcellanes fines	4 %
Joferia	4 %
Rellotges	4 %
Seda natural	4 %
Ví comú	4 %
Vins generosos	4 %
Altres begudes alcohòliques	4 %
Maquinària importació temporal	0,50 % anyal

MERCADERIES SOTMESES A UN TANT PER UNITAT

Alcohol	2 Ptes. Litre
Alcohol per cremar	1 Pta. Litre
Café cru	3 Ptes. Kg.
Café torrat	4 Ptes. Kg.
Canyella	4 Ptes. Kg.
Llana bruta	1 Pta. Kg.
Llana neta (Prèvia autorització)	2,50 Ptes. Kg.
Màquines d'afaitar:	12 Ptes. unitat
fins un valor de 300 Ptes	20 " "
" " 600 " "	30 " "
mès de 600 Ptes	300 Ptes. unitat
Motocicletes:	500 " "
de 1 a 3 HP	
de 3 HP en endavant	
Pebre	5 Ptes. Kg.
Petrolí	2 Ptes. Litre
Sacarina	10 Ptes. Kg.
Sorra	5 Ptes M3
Whisky:	
fins un valor de 100 Ptes botella	5 Ptes. botella 3/4
valor superior a 100 Ptes	10 " " "

CARBURANTS

Gasolina	3 Ptes. Litre
Gas-Oil	1,20 Ptes. Litre
Oil mineral	2 Ptes. Litre

TABACS

Paquet de 20 cigarretes	1,50 Ptes. unitat
" 50 " "	3 Ptes. " "
Tabac per a pipa o picadura:	
Paquets fins a 50 Grs.	0,50 Ptes. unitat
Paquets de 51 a 100 Grs.	1 Pta. unitat
Paquets de 101 a 200 Grs.	2 Ptes unitat
Tabac en fulla	1,40 Ptes Kg.
Cigars	10 %

el meu lloc de professor en una Universitat francesa.

(- H, sempre i pasien ...

- ~~En~~ Endavant, doncs.

- I aquests senyors que us acompanyen?

ho us farei l'ullet i diré:

- Un adonany més i volen venir, amb jo, el casó de l'Heróides.

- Tant bé, tant bé. Que pasien ... (veniu per aquí, sempre...)

I així, quan retornés a Barcelona podria contar que heu estat al casó - que, ~~una vesada~~ ^{una vesada emollet}, acompanyé - un, un dia del mes d'agost de l'any 1854 emarca per primera vegada el acord de la ~~SINFONIA~~ ^{"SINFONIA} ~~EROLICA~~ ^{EROLICA} composta per Festegia - en el servei d'un gran nom, e dedicada a ~~UNA ANTONIA~~ ~~SIN~~

Sua Orquestra Simfònica el Príncipe de Coburg i Gotha, de Leipzig i va Beethoven, Op. 55, ~~no~~ ^{no} III della sinfonia. (1)

o l'Albertinaplatz passarem a la Philharmonischstrasse, un molt elegant teatret - e d'una vitalitat com Viena, després de la unificació, veurem l'opere i us pas massa lluny de l'opere al ~~Teatret~~ ^{Teatret} nell Teatret under Wien on fou estrenada, l'any 1854, Fidelio, l'única opere del senyor de les sinfonies, i arribarem a la Kärntner Strasse. ~~Teatret~~

(on el Graben, el ~~Teatret~~ ^{Teatret} del Kohlmarkt, el ~~Kärntner~~ ^{Kärntner} Ring, aquell és un carrer de luxe i primis, agenciis de viatges - i no ens heguem de limitar a Viena, en una d'aquelles agenciis en febrilitat el viatge a Venècia en un autèntic tomb luxós com el carrer - cerces de cordes, rebatones que us sempre, i senyor, temptació de les senyores - perquè les senyores tindran tanta afició a les rebates? - salons de té, cafè, pastisseries.

D'Ortiz Llop de l'arxiv de la Universitat de la República

(1) Simonsch, edita a Bonn i a Colònia, e la Gesellschaft der Musikfreunde ~~de Viena~~ ^{de Viena} existia una opus ~~de~~ ^{de} ~~la~~ ^{la} ~~manera~~ ^{manera}?

Veigout semblen, ja molt distingit passejar per aquest carrer,
tant distingit com, ~~en la Barcelona~~ segons en costades, en la
Barcelona de immergament de cap la feia distingit passejar pel car-
rer de Ferrnand. (Estanta enjant al Ferrnand semblen que ja us feia
tant bonic)

Per la Karstina Stajer es pot dir que, una hora a
altre, hi passa cada dia la gent més senyora d'aquesta ciutat
tant senyora. Hi passen, entre, les unes més boniques i les altres
vestides, i algunes vestides amb pels, que, es dir, també donen pas-
sar pel carrer senyora però que ja sempre les he vist en aquest.

Les unes de Viena son molt elegant i molt boniques.
Ho un tant, estimes més per en targeta portar, que hi fa for
una mica més jove en semblen per perdre el peu

Hommes Grenouilles de BLOIS

(Photo J. Pérou, Blois)

On vit de la superficie

JUILLET

M	1	S. Thierry
J	2	Visit, S. Vierge
V	3	S. Anatole
S	4	S. Berthe

D	5	S. Zoé
L	6	S. Lucie
M	7	S. Aubierge
M	8	S. Virginie
J	9	S. Blanche
V	10	S. Félicité
S	11	S. Olga
D	12	S. Gualbert
L	13	S. Eugène

M	14	FÊTE NATIONALE
M	15	S. Henri
J	16	S. Alain
V	17	S. Alexis
S	18	S. Cornille
D	19	S. Vinc. de Paul
L	20	S. Marguerite
M	21	S. Victor
M	22	S. Madeleine

J	23	S. Apollinaire
V	24	S. Christine
S	25	S. Christophe
D	26	S. Anne
L	27	S. Nathalie
M	28	S. Nazaire
M	29	S. Marthe
J	30	S. Abdou
V	31	S. Ignace ^{en L.}

AOUT

S	1	SS. Moïse et Miriam
D	2	S. Alphonse
L	3	S. Geoffroy
M	4	S. Dominique

M	5	S. Abel
J	6	Transfiguration
V	7	S. Gaétan
S	8	S. Justin
D	9	S. Clarisse
L	10	S. Laurent
M	11	S. Suzanne
M	12	S. Claire
J	13	S. Hippolyte

V	14	S. J. M. Yann.
S	15	ASSOMPTION
D	16	S. Roch
L	17	S. Elise
M	18	S. Hélène
M	19	S. Eudes
J	20	S. Bernard
V	21	S. Jeanne Ch.
S	22	S. Symphonien

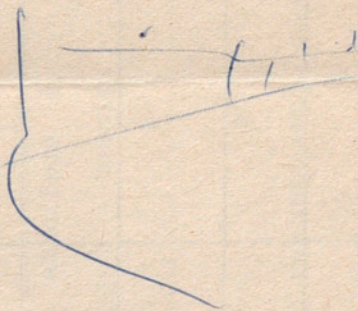
D	23	S. Sidonie
L	24	S. Barthélémy
M	25	S. Louis roi
M	26	S. Zéphirin
J	27	S. Armand
V	28	S. Augustin
S	29	Déc. S. J.-Bapt.
D	30	S. Fiacre
L	31	S. Anstide

maria au festes - Pfankirde maria ferus, nativitat

Je vous félicite - et je m'en réjouis - pour vos travaux. Les succès
 ne comptent que pour l'artiste, le diabète, le rhumatisme et d'au-
 tres caloppes, mais pas pour la jeunesse de vous. Tant qu'a'ou
 peut travailler on est jeune. Vivez et - au travail.

(i) - j'ai de portrait que vous me demandez. (et de plus j'ai
 de que j'ai tenu dans une boîte où se cachent beaucoup de capot-
 vides.

Amicalement je vous embrasse, chez amis, très chez amis, une merveille
 avec nouvelle: de santé, de plaisir, de bonheur, de foi et de la
 perfection de votre manière ^{aujourd'hui} monde, ~~conquerir~~ par la haie et de la Ete

Le Tourneville seigneur de Tiffauges

Bien cher ami: Votre lettre datée le 8 novembre
a voyagé beaucoup. Elle m'a suivi en Espagne, à Pa-
ris, et m'a été remise ^{par votre} par vos soins ~~par vos soins~~ des vôtres récemment sur filles
de Roi, le fameux ~~compagnon de~~ Charles Blen, compagnon de
beaucoup d'autres, un personnage plus complexe et mystérieux qu'on
le suppose, très caractéristique de la Renaissance, qui parle encore
dans son langage ~~de~~ le langage trouble du Moyen Age. On me rap-
pele m'a été passer quelques jours à Saint Paul de Vence, un très beau
coin de la Provence des troubadours, qu'en hiver l'été et du fleuve de l'esti-
gère. Et de Saint Paul de Vence par Marseille, Toulon, et
Bordeaux je suis au fin route à Poitiers où m'attendait votre lettre.

Voici, dans les ^{choses} ~~affaires~~ que je dois vous faire à l'égard de mon
intéressé par, si l'espère, vous ne passerez pas votre temps à manquer
de confiance et d'attention.

Je suis charmé de tout ce que vous me racontez dans votre lettre:
vos travaux, vos projets. Vous aussi je travaille beaucoup: l'écrit de ma-
nuscrit de mes mémoires - ~~de formation, un fascicule, de la fin et d'un quel-~~
~~ques autres précieuses~~ - qui me paraissent bientôt, une pièce de théâtre dans
la cadre de la guerre d'Espagne, etc. Et je veux de publier un ^{à Bordeaux}
essai, l'art de former ^{la prose} ~~de~~ ^{qui}, tout le magazine ~~de ce titre insuffi-~~
sant sache d'autres intentions beaucoup moins importantes. Je crois que si vous
saviez - il y a un grand maître allemand qui s'y occupe beaucoup -
Helm.

ha fets des manuscrits i de fullers de Joh. Schussler, conservats
 des per un sacer conserver res, i l'invenio d'austria per exercis de thit-
 ter, la guerra i, com epoca hi de festa d'empelis sovietica i unda-
 meriana.

L'autor d'aquest dibae haure ent de Viena des primers anys de
 Republica. Viena ja no valdria: hi abhava i hi abhava romient, mel-
 gres que la vida ja no era la feta major d'abans. Es creueren de
 gran des i subellien Viena amb una admirabile url la creacio de
 ja d'uns mil anys, i bastint agra p'uns i esides, i bastint de sovay
 una l'any de l'any per a d'uns ^{- by Volksrodaktionsschaffen} ~~admirables~~ ~~troues~~ ~~en~~
~~amb un confort molt bell i confortable com no n'hi haoria - ni n'hi~~
 ha encara, atora d'Europa. La pue veia el 1927 era una Viena tan
 important - ^{d'autor d'aquest dibae} ~~per la~~ ~~veia~~ ~~era~~ ~~molt~~ ~~en~~ ~~la~~ ~~de~~ ~~1844~~, perquè era la del cen-
 tenari de la mort de Beethoven.

Despres hi tornava per la primavera del 1946. L'important de
 Viena era històric, històric. La guerra hi arribava de passar, de-
 l'ent bona recupal del seu pas. P'ales, l'any, malany, ay l'any, l'any
 heggeren en unes. Amb el treball del l'opere, el seti del mundis i
 es valera el l'ent de Beethoven.

Per anys despres Viena era reconstruida i bella com abans.

~~La Republica austriaca~~ Es creueren sacres per p'elton met que haller
 i ameuers: sacres hi abhava pel prestij de la terra d'ora.

La Republica austriaca se federal i de la passada prendeva res de res-
 ten de baixon i l'alta austriac, de Steier, de Carintia, el Vorarlberg, Salz-
 burg, el Tirol i el Burgenland.

Governa, alternativament i conjuntament els populistes, que en portien
 hi del dret, i de socialistes, que en, es clar, des explorat. s'exploran, a la
 Republica austriaca de p'ua una forma de p'ua es veltica. de la

Republica austriaca d'Eplesia es multo forte. Sontes be: eui sus
ni ha hagnit conflictos irremparables entre d'Eplesia i el Govern.

Es un miracle? no: es la civilitat.

Lundi

Mardi

Mercredi

Jeudi

vendredi

samedi

8-9

M. Muët

M. Maurel

M. Emiques

9-10

M. Tereaux

M. Comté

Melle Abial

10-11

M. Aubiaet

Melle Capdeboscq

M. Reboul

Mme Galvao

11-12

Mme Marchesson

M. Lawton

M. Maurel

14-15

Mme Moreau
(Soud.)

M. Lawton

Mme Galvao

15-16

Mme Moreau
(Soud.)

M. Lawton

Mme Galvao

16-17

Mme Muët

M. Lomholt

M. Carderile

M. Methaer

17-18

Mme Muët

M. Nexon

M. Leufant

M. Tchiot

18-19

M. Seblond

*1er entre elles de cathédral : de Stephansheim, -
2e - entre d'Alstroppe, u signi et de l'opéra de l'istère*

Melle Bodin

Sociologie

Salle IPES.

Tot així que, ~~en~~ en funció de país el qual era per
 • com no n'hi havia hagut fins ara: de targeta postal, no es
 phis, ho he dut al ~~apuntar~~ apuntar a través ~~del~~ per a poder
~~de~~ explicar-los de la manera més enfàtica i
 presentable possible. Abans en seria per ara: de belleses de les ciu-
 tats i de seus jardins i jardins; ~~de~~ de gran part de
 la dos vicioses que hi hauria. ^{artitud} Fins a dir o qui no trobi
 Fins a casa per un cop ripen d'videt; - Schützler, (1) Stephen
 Zwarg, Hoffmann, Riltz, Knut. i para de comptar.
 de la meua meua, per no el mite.
 de la història ~~de~~ d'amb els vicioses un an saber iis.
~~de~~ m'interessava més les ciutats que
 veia - Graz, Linz, Innsbruck, Viena, i ~~de~~
~~de~~ el present dels homes que
 i homes que des pertorben que no pas la història. Després,
 però, quan en calgui, per desvicio, estudiava d'obra i la vida
 de Bachmann, en feu unes vari estudien les vides últimes d'obra
 del del segle XVII a Viena i les penes del XIX, una per
 en en les meua de fins ~~de~~ de vicioses que
 en l'edició de vicioses i de històries. Fins a l'edició per un
 del 1770 al 1827, el present de Viena no m'interessava: 27
 m'interessava, per una història i política, de vicioses i l'edició
 de vida de Viena, que m'encantava. M'encantava tan
 que, ~~de~~ de la meua a meua o i per vicioses i vicioses que
 i vicioses vicioses de vicioses de vicioses, ja, sense vicioses
 de la meua a vicioses, havia vicioses en un vicioses de Viena.
 I vicioses de les vicioses, anava ~~de~~ de vicioses de vicioses
~~de~~ de vicioses de vicioses vicioses i ~~de~~ de vicioses
 aristòcrates i vicioses, vicioses, vicioses, vicioses, vicioses,
~~de~~ vicioses de vicioses, vicioses de vicioses de vicioses (2), vicioses

(1) que l'amic ^{fran} de vicioses ha trobat al catòlic.

(2) de vicioses vicioses (un teix o una partit)

*El punto fue
nada, d' amor
de Barcelona,
de "desafío"
de "seguros"
de agosto, acti-
tas de verano
me de una depen-
da a su anti-
ment un interés
irresponsable.
El verano, i el
austriaco de un
nuevo por políti-
ca o de un home
administrativo
i y una orden de
de la X. X. X.
el de la F. F. F.
i el de la R. R.
de la G. G. G.
por la R. R. R.
de la S. S. S.
de la T. T. T.
de la U. U. U.
de la V. V. V.
de la W. W. W.
de la X. X. X.
de la Y. Y. Y.
de la Z. Z. Z.*

¿o que hacen los...

**Venta en PAPELERÍAS, LIBRERÍAS
ARTESANAS
Campioplán 26 Barcelona**

tema: "La novela de Max Aub"
¿no tiene cierta cadencia a púpito?
—Resulta que vivo alejado de to-
do contacto profesionalizado con el
mundo de las letras. Nací a la no-

EL LIBRO DE LA SEMANA

LOS HOMBRES DE MAX AUB

NO hace mucho que Max Aub estuvo en Barce-
lona. Le oímos. Sacamos la impresión de que
no estaba satisfecho. Su obra no se conoce
apenas en España. Por eso, quienes no tengan de su
serie "El laberinto mágico" otra lectura que la de de
la obra que comentamos ahora (1), comprenderán que
su conocimiento de la guerra civil española es defi-

ciente. Comprenderán que les faltaba una parte muy im-
portante: el punto de vista de los que se fueron, de
los que, como Max

Aub, se exilaron y
permanecieron aisla-
dos de la patria en
el exilio durante toda
una vida, lo cual es
una circunstancia ma-
yor que nos priva de
ver lo que barrieron
las banderas de la
victoria.

El tema puede pa-
recer bastante consa-
bido y ahí está el
error. Ciertamente se
ha escrito bastante
sobre nuestra guerra.
Se ha hecho historia y se ha hecho literatura. Se han
pintado los días del comienzo, los días de determi-
nadas cumbres bélicas y los días de las últimas
banderas

Por lo que a los novelistas que han hecho histo-
ria de nuestra guerra, hay que notar sin embargo, un
dato de interés: los que como Luis Romero se ocu-
paron de la zona republicana, hallaron mucha más in-
formación del bando que perdió que del victorioso.
Pero eso no es de extrañar. Las "quintas columnas"
y sus simpatizantes no estaban entonces en condicio-
nes de presenciar más que un contorno muy limita-
do. Y por lo que a las informaciones de las izquierdas
respecta, hay que hacer notar la moderación de sus

«Campo del Moro». — Novela de Max Aub. Ed.
Andorra, S. L. Andorra la Vella, 1969.

testimonios contrastados e influidos si no disminu-
dos por el contrapeso de treinta años de estancia en
la España de Franco.

Este aspecto del testimonio tiene un peso espe-
cífico. Por eso la obra de Max Aub nos ofrece lo que
faltaba a nuestra literatura de guerra: el punto de vis-
ta de aquellos que quemaban las naves, para los cua-
les España se hundía definitivamente tras el fracaso
de sus armas. Aquellos que no quisieron o no tuvie-
ron contacto ulterior con los vencedores, los que pre-
firieron salir del solar querido antes que transigir en
un futuro abisal para los ideales republicanos.

«Campo del Moro» es por tanto un descubrimien-
to. Forma parte de un ciclo de «Campos»: «Campo
cerrado», «Campo abierto», «Campo de almendros»,
«Campo de sangre», «Tierra de campos» y «Campo
francés». No son episodios nacionales. Son experien-
cias de una disgregación ideológica y militar por la
cual las izquierdas perdieron la guerra.

El novelista es historiador o viceversa. En la pie-
za que nos ocupa, la acción forma parte de un de-
sarrollo más amplio, pero su comienzo y final se com-
pletan perfectamente. Y aunque el lector no conozca
sus obras anteriores en las cuales los personajes co-
menzaron a vivir la gran experiencia del campo espa-
ñol, no notará la menor merma por tal causa. Natu-
ralmente que aquel que haya paseado la mirada por
los «Campos» precedentes o consiguientes, recono-
cerá inmediatamente a los personajes de «Campo del
Moro», que son los mismos.

Infinitos personajes. Se muestran iluminados bajo
un gran foco de luz, cual es la objetividad del escri-
tor. Parcos reales y en acción. Parte de un reportaje
cazado al vuelo por un periodista. Con sus obsce-
nidades requisitas. La guerra y el amor. No es el hun-
dimiento moral de Miguel Hernández. Los hombres
de Max Aub no mueren tristes sin amor, sino tristes
sin dolor, abrumados de dolor, colectivamente enlo-
quecidos.

Este es el aspecto crucial de la obra: aquel en
que se acusa a todos los bandos republicanos de ha-
ber hecho traición a la República. La tragedia es in-
mensa. El escritor universaliza los valores sin darse
apenas cuenta. Sólo siendo objetivo, acotando y, casi
solamente dándole fe de los hechos.

COLLEZ GARCIA

Diario de Barcelona - 27-12-69

*... y que este es irónico - pero para el libro me gusta el punto de vista de los que se fueron. Es una obra buena. Se lee el
de los administrativos, que saben que se hundirá el ministerio de trabajo y el ministerio de sanidad.
administrativos porque viene - mejor, peor, con los, bellas, feopis.*